

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-152/23-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Lidije Rostaš članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika – specijalista Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Lonja – Strug d.d. iz Kutine, Vinkovačka ulica 4, OIB: 34493680403, kojeg zastupa opunomoćenik, odvjetnik Marko Hreljac u Varaždinu, Ankice Opolski broj 2, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatske vode, Zagreb, Ulica grada Vukovara 220, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 9. studenoga 2023.

p r e s u d i o j e

I. Poništava se točka 2. izreke rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Klasa: UP/II-034-02/23-01/365, Urbroj: 354-02/13-23-5 od 8. kolovoza 2023. u dijelu koji glasi: "dok se zahtjev žalitelja za naknadom troškova žalbenog postupka u preostalom dijelu odbija kao neosnovan".

II. Nalaže se naručitelju Hrvatske vode da u roku od 8 dana od dana dostave ove presude naknadi tužitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 6.894,75 EUR/ 51.948,49 kn, dok se u preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika poništena je odluka o Odabiru, klasa: 325-01/22-10/0000010, urbroj: 374-1-4-23-22 od 7. srpnja 2023. donesena u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S 0F2-0001864, predmet nabave: usluga održavanja detaljnih melioracijskih građevina za odvodnju i navodnjavanje na branjenu području br. 9 područje malog sliva Lonja – Trebež za razdoblje od četiri godine, naručitelja Hrvatske vode, Zagreb, (točka 1. izreke). Nalaže se naručitelju Hrvatske vode, Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave ovog rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave nadoknadi žalitelju Lonja – Strug d.d., Kutina troškove žalbenog postupka u iznosu od 6.894,75 eura/51.948.49 kuna, dok se zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u preostalom dijelu odbija kao neosnovan (točka 2. izreke).

2. Protiv točke 2. rješenja tuženika kojom je odbijen preostali zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka tužitelj je podnio tužbu. U bitnome navodi da su trošak žalbenog postupka činili, uplaćena naknada za pokretanje žalbenog postupka, u iznosu od 13.633,95 eura te odvjetnički troškovi sastava žalbe, u iznosu od 29.877,97 eura, koji su obračunati sukladno odredbi Tbr. 22. Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika ("Narodne novine", 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22. i 126/22. – dalje Tarifa), a obračunati su s obzirom na vrijednost predmeta spora, koju u ovom slučaju čini procijenjena vrijednost nabave u iznosu od 2.726.790,10 eura. Navodi da je uspio sa svojom žalbom jer je poništena Odluka o odabiru pa je s obzirom na tu činjenicu i odredbu članka 161. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09. i 110/21.) sasvim je jasno da je naručitelj trebao snositi sve troškove koje je u žalbenom postupku imao. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da usvoji tužbu, preinači točku 2. osporenog rješenja na način da naloži naručitelju da mu nadoknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 43.511,92 eura.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se protivi tužbenom zahtjevu i predlaže ga odbiti kao neosnovanog iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. U bitnom ističe da je tužiteljev žalbeni zahtjev bio poništiti odluku o odabiru te naložiti naručitelju da donese novu odluku o izboru ekonomski najpovoljnije ponude. Kako je tuženik poništio odluku o odabiru i predmet vratio naručitelju na ponovno postupanje (dakle, nije naložio naručitelju donošenje nove odluke o izboru ekonomski najpovoljnije ponude odnosno odluke o odabiru) žalba je djelomično osnovana. Ističe da ne može naložiti naručitelju donošenje nove odluke o odabiru jer odluka koju će naručitelj donijeti ovisit će o rezultatima ponovljenog pregleda i procjene ponuda, što znači da naručitelj može donijeti odluku o poništenju ako u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda utvrdi da niti jedna od postignutih ponuda nije valjana. Navodi da je i ovaj Sud u presudi, broj: UsII-545/19 od 27. studenoga 2019. potvrdio njegov stav, da se u slučaju žalbenog zahtjeva kojim se traži poništenje odluke o odabiru i vraćanje predmeta na ponovni postupak radi donošenja odluke o izboru ekonomski najpovoljnije ponude, radi o žalbi koja je djelomično osnovana. S tim u vezi ističe da je zakonitost osporene odluke o naknadi troškova žalbenog postupka, a razmjerna uspjehu sa žalbom, potvrdio ovaj Sud u brojnim presudama koje su donesene u primjeni Zakona o javnoj nabavi iz 2011., primjerice u presudi, broj: Usž-1679/19-2 od 8. svibnja 2019., presudi, broj: Usž-2546/16-2 od 15. veljače 2017., presudi, broj: Usž-1147/17-2 od 18. srpnja 2017. itd. Iako su navedene presude donesene u primjeni zakona koji više nije na snazi, smatra da su iste u cijelosti primjenjive i u ovom upravnom sporu jer se ZJN 2016 u odnosu na Zakon o javnoj nabavi iz 2011. u dijelu odredbe o naknadi troškova žalbenog postupka u slučaju djelomičnog usvajanja žalbe nije mijenjao. Tuženik ponavlja da tužiteljeva žalba nije u cijelosti osnovana, već je djelomično osnovana pa nema pravo na ukupan iznos zatraženih troškova koje je uplatio na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka. Što se tiče odvjetničkih troškova, tuženik ističe da je tužitelju odvjetnički trošak dodijeljen u skladu s Tbr. 20.1., Tbr. 22 i Tbr. 42 Tarife, koje odredbe propisuju naknadu troška u neprocjenjivim upravnim postupcima, kao što je žalbeni postupak kod tuženika. Dakle, tuženikova odluka o visini odvjetničkog troška temelji se na zakonskoj odredbi članka 3. stavka 3. Zakona o državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave. Tuženik ujedno napominje da je opravdan iznos odvjetničkog troška već bio predmet odlučivanja pred ovim Sudom pa ukazuje na

presude, broj: UsII-103/19-9 od 6. ožujka 2019., broj: UsII-142/19-6 od 7. ožujka 2019. i broj: UsII-582/19-6 od 19. prosinca 2019. kojima je tuženikova primjena prava na istovjetno činjenično stanje ocijenjena zakonitom. Predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

4. Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu u bitnome ističe da tužitelj nije uspio sa žalbenim navodom u cijelosti kako je to pravilno zaključio tuženik pa posljedično nema pravo na naknadu svih troškova iz žalbenog postupka. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

5. Odgovor tuženika na tužbu i odgovor zainteresirane osobe na tužbu, dostavljeni su tužitelju sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS).

6. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

7. Iz osporenog rješenja proizlazi da je tuženik povodom žalbe tužitelja poništio Odluku o odabiru od 7. srpnja 2023., kojom je naručitelj odabrao kao ekonomski najpovoljniju ponudu ponuditelja Bindo d.o.o., Ivanić-Grad i predmet vratio naručitelju na ponovni postupak.

8. Predmet ovog upravnog spora je pravilnost odluke tuženika o troškovima žalbenog postupka dosuđenim tužitelju.

9. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 43.511,92 eura/ 327.840,56 kuna, koji se sastoji od naknade troškova za pokretanje žalbenog postupka (13.633,95 eura) te odvjetničke nagrade za sastavljanje žalbe (29.877,97 eura). Navedeni troškovi iskazani su kao da je vrijednost predmeta procjenjiva, iako prema odredbi članka 3. stavka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine”, 18/13., 127/13., 74/13., 98/19. i 41/21.) u postupcima javne nabave vrijednost predmeta nije procjenjiva.

10. Tuženik je, polazeći od toga da je vrijednost predmeta neprocjenjiva, obrazložio da bi tužitelju, da je uspio sa žalbom, na ime troškova žalbenog postupka pripao iznos od 13.789,49 eura/103.896,91 kuna na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka te odvjetničke nagrade za sastavljanje žalbe, međutim, budući da tužitelj žalbenim zahtjevom predlaže da se donese odluka o izboru ekonomski najpovoljnije ponude, smatra da je žalba djelomično osnovana, zbog čega je dosudio troškove u iznosu od 6.894,75 eura/ 51.948,49 kuna, dakle, u polovici iznosa od 13.789,49 eura/103.896,91 kuna iznosa.

11. Razloge koje je za svoju odluku dao tuženik u obrazloženju osporenog rješenja i odgovoru na tužbu, ovaj Sud ne nalazi pravilnim.

12. S obzirom da je tuženik povodom žalbe tužitelja poništio Odluku o odabiru jer je utvrdio da je došlo do povrede odredbi članka 254. stavka 1. točke 1. ZJN 2016 i točke 19.1. dokumentacije o nadmetanju, time je po ocjeni ovog Suda, žalitelj uspio sa žalbom u cijelosti, slijedom čega mu pripada i pravo na naknadu troškova žalbenog postupka u cijelosti. Valja istaknuti da je sukladno odredbi članka 311. ZJN 2016 javni naručitelj obavezan završiti postupak javne nabave, a postupak javne nabave završava se izvršnošću odluke o odabiru ili poništenju. Prema tome, žalbeni prijedlog tužitelja da se donese nova odluka o odabiru ni na koji način ne utječe na činjenicu da je javni naručitelj dužan, nakon poništenja odluke o odabiru, na neki od propisanih načina okončati postupak predmetne javne nabave. Dakle, o prijedlogu za donošenje nove odluke o odabiru tuženik nije ni mogao odlučivati.

13. Slijedom navedenoga, a imajući na umu ovlasti tuženika u žalbenom postupku, među kojima su i odbijanje i odbacivanje žalbe (u cijelosti ili djelomično), koje tuženik nije iskoristio, već je (samo) poništio odluku o odabiru, Sud smatra da okolnosti konkretnog slučaja opravdavaju zaključak da je tužitelj uspio u žalbenom postupku u cijelosti, a ne djelomično.

14. Člankom 431. stavkom 3. ZJN-a 2016. propisano je da stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku. Stavak 5. članka 431. ZJN-a 2016. propisuje da u slučaju djelomičnog usvajanja žalbe, Državna komisija može odlučiti da svaka stranka snosi svoje troškove, da se troškovi žalbenog postupka podijele na jednake dijelove ili da se podijele razmjerno usvajanju žalbe. Stavak 6. članka 431. ZJN-a 2016. propisuje da će u slučaju usvajanja žalbe, Državna komisija svojom odlukom naložiti naručitelju plaćanje troškova žalbenog postupka žalitelju u roku od osam dana od dana primitka odluke Državne komisije.

15. S obzirom na ocjenu ovoga Suda da je tužitelj uspio u žalbenom postupku u cijelosti te da je naručitelj stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan, valja zaključiti da tužitelju, u smislu članka 431. stavka 3. ZJN-a 2016., pripada pravo na naknadu (opravdanih) troškova žalbenog postupka u cijelosti.

16. Stoga, kako je tužitelj sa svojom žalbom uspio to mu sukladno odredbi članka 431. stavak 3. ZJN-a i sukladno Tbr. 20.1., 22. i. 42. Tarife, pripada pravo na naknadu opravdanih troškova žalbenog postupka u iznosu od 13.789,49 eura/103.896,91 kuna, od čega se iznos od 13.633,95 eura odnosi na naknadu za pokretanje žalbenog postupak, a iznos od 155,54 eura odnosi na odvjjetničku nagradu za sastavljanje žalbe. Međutim, kako je naručitelju rješenjem tuženika već naloženo da plati tužitelju iznos iznosu od 6.894,75 eura/ 51.948,49 kuna (neosporavani dio), to je trebalo točku 2. izreke rješenja tuženika poništiti samo u dijelu u kojem je tužitelj odbijen za naknadu troškova žalbenog postupka u preostalom zatraženom iznosu, zbog čega je riješeno kao pod točkom I. izreke ove presude.

17. Preostali dio opravdanog žalbenog troška u iznosu od 6.894,75 eur/ 51.948,49 kn, dosuđen je tužitelju sukladno članku 431. stavak 3. ZJN-a, kako je to i riješeno točkom II. izreke ove presude, a koji iznos uključuje naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 6.816,97 eur/51.362,50 kuna te odvjjetničku naknadu za sastavljanje žalbe u iznosu od 77,77 eur/585,96 kuna sukladno već navedenim odredbama Tarife. S obzirom da je tužitelj potraživao trošak žalbenog postupka prema vrijednosti nabave, to se u preostalom dijelu, do tog zatraženog dijela zahtjev tužitelja odbija kao neosnovan, kako je i riješeno točkom II. izreke ove presude.

18. Ova presuda donesena je temeljem ovlaštenja iz članka 58. stavka 1. ZUS-a, u vezi s člankom 434. stavkom 4. ZJN 2016.

U Zagrebu, 9. studenoga 2023.

Predsjednik vijeća
Blanša Turić

Broj zapisa: **9-3085d-eb4ef**

Kontrolni broj: **0aad1-ffc04-e27e4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Blanša Turić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.